

מתוק מדבש

יום שישי בשעה 16.30 ישודר אי"ה
בל"ג ב'קול הלשון' שיעור לראש השנה
(להאזנה 03-6171111 כוכבית ובחורים)

בשל הסגר הצפוי ישלחו העלונים
כנראה בע"ה ובל"ג בתפוצת מייל בלבד.
המעוניינים לקבל ישלחו בקשה למייל
בתחתית העלון

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י

הרב ברוך בוקרה שליט"א

גפית הכנסת 'פית יוסף' בעצת אפיק

ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

שנה שישית - גיליון 254
ראש השנה תשפ"א

עלה א-לוקים בתרועה ה' בקול שופר

החווה מלובלין דרש פסוק זה נפלא: 'תרועה' מלשון רעות
שע"י הרעות בין ישראל, שכל אחד מאחד ומברך את חברו
'לשנה טובה תיכתב ותיחתם' נעלה מידת א-לוקים שהוא
מידת הדין מעל כיסא הדין וה' שהוא מידת הרחמים יושב
על כיסא החסד והרחמים בקול השופר... **מתוק מעט**

*****

תפילות ראש השנה...

הובא בספר 'אור לשמים': בראש השנה וביום הכיפורים
צריך להיות בשמחה בכל ענייניו ואל יפחד מפניות
(מחשבות זרות בעת התפילה) כי מסירת המודעה (קודם התפילה)
שמבטל אותן מועיל לזה מאוד ובפרט בתפילת מוסף
שכבר ביטל יצר הרע בתקיעות.

ובעת התפילה צריך לחזק את עצמו בכל רגע כי אז עת
עליית העולמות... ואם הוא שליח צבור יזכור כי הקב"ה
מתפלל מתוך גרונו והוא יגן ויהיה הכל מיוחד לעבודתו
ית"ש. וגם יכוון לכלול את עצמו עם הצדיקים ועם כל בני
בית הכנסת וידע בעצמו שהוא גרוע מכולם וע"י זה יאהב
אותם... וגם ידמה בעצמו שהוא מתפלל בגן עדן עם
נשמות הצדיקים (ע"י סידור האר"י זיע"א לפני התפילה) ואז טוב
לו... **מתוק מעט**

*****

יום תרועה יהיה לכם...

למה ציוותה התורה בלשון 'יום תרועה יהיה לכם' ולא
אמרה 'תרועו בשופר'? וכי כל היום מריעים בשופר? וכמו
שנאמר בחג הסוכות 'ולקחתם לכם... פרי עץ הדר' וכן
בפסח 'תאכלו מצות'?

מדייק מכאן בעל 'הנודע ביהודה' זיע"א נפלא (ד"ת לפ"ש):
'אלא רמז יש כאן לאדם שמשך כל יום ראש השנה יהיה
עבורו יום תרועה, יום של חרדת הדין וכל היום כולו לא
ינוח מגנוחי גנח וילולי ליל... **מתוק מעט**

*****

כי זוכר כל הנשכחות אתה ואין שכחה לפני כיסא כבודך

בעל ה'בית אהרון' הסביר (ד"ת לפ"ש): הקב"ה זוכר את מה
שהאדם שוכח, לפעמים זה לטובה ולפעמים זה לרעה
חלילה... ונסביר:

כאשר יהודי עשה מצוות אבל הוא שכח מהם, אזי הקב"ה
זוכר אותם וזה לטובה. אבל אם האדם שוכח את העבירות
ורק את המצוות הוא זוכר אזי הקב"ה זוכר עבורו את
העבירות וזה לרעתו.

ולפי זה מתבאר הפסוק (תהלים סו, יח) 'אָן אִם רֵאִיתִי
בְּלִבִּי לֹא יִשְׁמַע ה'...' 'אָן' פירושו 'חטא' ואומר הפסוק:
אם יהודי רואה בליבו את חטאי העבר שלו ומתחרט
עליהם אזי 'לא ישמע ה'...' כאשר יבוא השטן ויזכיר את
החטאים הללו הקבה לא ישמע אלא יחתום אותו מיד
לחיים טובים... **מתוק מעט**

*****

כי שומע קול שופר ומאזין תרועה ואין דומה לך

בעל ה'פרי מגדים' ביאר נפלא: **הקדמה א'**: משה רבנו אמר
'האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי' ואילו
ישעיה הנביא אמר להיפך 'שמעו שמים והאזינו ארץ'
ומדוע השינוי ביניהם?

והסבירו כך: 'האזינו' אומרים למי שנמצא קרוב ולשון
'שמעו' הולך על מי שרחוק. משה רבנו היה קרוב לשמים
ולכן אמר 'האזינו השמים ותשמע הארץ' (הרחוקה ממנו)
ואילו ישעיה הנביא היה קרוב לארץ ורחוק מהשמיים לכן
אמר 'שמעו שמים והאזינו ארץ'

הקדמה ב': תקיעת השופר הישרה רומזת לצדיק שהוא
ישר תמיד עם ה'. ואילו קול התרועה העולה ויורד רומז
לבעלי התשובה שנופלים וקמים.

ובא הפסוק ואומר 'כי שומע קול שופר אתה' את הצדיקים
ה' שומע אבל מרחוק. 'ומאזין תרועה' את בעלי התשובה
הקב"ה מאזין מקרוב. ולכן 'אין דומה לך' **מתוק מעט**

*****

שנהיה לראש ולא לזנב...

לרא"ש ראשי תיבות לעשות רצון אבינו שבשמים.
ובעניין זה להלן סיפור מופלא (ע"פ סיפור שהובא בספר 'מצוות
בשמחה' לרבי משה מיכאל צורן שליט"א)

הסיפור הוא על רבי שפטיה סגל זצ"ל, אביו של רבי יהודה
זרחיה זצ"ל, רבה של שכונת 'קרית שלום' בתל אביב.
המקרה התרחש בהיותו בחור צעיר שזה עתה נכנס ללמוד
בבית מדרשו של הגאון בעל ה'אור שמח' זיע"א.

המעשה אירע בליל ראש השנה, בביתו של הגאון הניחה
הרבנית, כנהוג, בצלחתו של כל אחד מהמסובים חתיכה
של ראש דג. כל אחד נטל את החתיכה במזלג, ואמר בקול
'יהי רצון מלפניך... שנהיה לראש ולא לזנב'

כשהגיע תורו של הבחור שפטיה, גילה שטעו והניחו
בצלחתו לא ראש של דג אלא **זנב** של דג...

רבי מאיר שמחה התבונן בתלמידו כדי לראות מה יעשה
וכיצד ינהג?

הבחור ירא השמים נעץ אף הוא את המזלג בזנב הדג וקרא
בקול גדול: 'יהי רצון מלפניך... שאזכה להיות זנב לאריות
ולא ראש לשועלים'

בשומעו כך גילה רבי מאיר שמחה את קורת רוחו, וקרא
לו לשבת לצדו בראש השולחן! בנוסף לכך, לא הניחו
להזדקק להתארח אצל בעלי בתים בעיר, כפי שהיה נהוג
בימים ההם, אלא קראו לאכול בקביעות על שולחנו.

*****

שתתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה כדבש

רבי גדליה סילברסטון רבה של וושינגטון היה אומר:
הנה אנו עומדים בראש השנה ועל שולחנו ערוכים שפע
של סימנים, תפוח בדבש למתיקות, רימון שירבו זכויותינו,
תמר שייתמו שונאינו, ועוד...

שלנו בו יתברך... והתכלית של הבריאה היא שכולנו נזכור מי מניע ומי מחיה אותנו... ולא נהיה כפויי טובה... וזו התשובה לשאלה: הקב"ה הוא מלך, אבל הוא מבקש מאתנו 'תמליכו אותי עליכם' ע"י שתזכרו מי מחיה אתכם. ראש השנה נקרא 'יום הזיכרון' כי ביום הזה כל מעשינו נזכרים לפני המלך – הקב"ה והוא שופט אותנו ופוסק לכל בריה את הראוי לה ע"פ מעשיה. ומאיך הוא נקרא 'יום הזיכרון' כי ביום הזה חובה עלינו לזכור מה תפקידינו בעולם. ובזכרנו עד כמנה קטנים אנחנו ועד כמה אנו תלויים בכל רגע בידיו של הבורא, הרי שבכך אנו ממליכים אותו – על עצמנו... ובכך המלך זוכר אותנו לטובה.

ובעניין זה סיפור מדהים על כוחה של תפילה בכלל ובראש השנה בפרט (ע"פ סיפור שנשלח מבעל המעשה למערכת 'הפנתח'): היה זה באלול תשע"ח, ידעתי שבתחילת זמן חורף (חשוון) שנת תשע"ט אכנס בעזרת ה' לדירה החדשה שקניתי בטבריה, אבל לפי החשבון שלי היו בידי רק מכונת כביסה ומייבש כביסה, כך שהבנתי שאצטרך לקנות את כל הרהיטים וכן את רוב מוצרי החשמל, יד ראשונה או שניה. אך היו לי שתי בעיות: א. לא היה לי כסף לזה. ב. לא היה לי כח וזמן להסתובב בחנויות, מפאת כל ההוצאות וההתארגנות של המעבר.

החלטתי שאעשה רשימה של כל מה שאצטרך. לקחתי דף ועט והתחלתי לרשום: בסלון אצטרך שולחן ספריה, במטבח מקרר ותנור, בחדר שינה מיטות ארון ושידה, בחדר ילדים מיטות וארון וכך אבקש בימים נוראים, בראש השנה וביום הכיפורים, על כל דבר בפני עצמו. וכך עשיתי, בראש השנה הוצאתי את הדף וביקשתי: ריבוננו של עולם, אני יודע שאם תרצה אני אכנס לביתי החדש בחודש הבא, לכן רציתי לבקש ממך את הדברים הבאים כדי שאוכל לחיות ולדור שם בצורה היותר טובה. וכך עמדתי ופירטתי את כל הנצרך לי לדירה...

על ספה לסלון לא ביקשתי, כי הסבא שלי שיחי' אמר שהוא ייתן לי ספה יוקרתית, אז לא הרגשתי צורך לבקש. תוך חודש מיום כניסתי לדירה, היו בידי כל הרהיטים וכל מוצרי החשמל, הכל יד ראשונה, בלי להסתובב ולתור בחנויות. סייעתא דשמיא מופלאה – פתאום חמותי החליטה לקנות את זה, ההורים עזרו בזה, ידידים המליצו על מקרר מסוג מסוים והראו לי את כל הבירורים שעשו, וכו'... וכך בלי לשים לב אני עומד אחרי חודש וחושב: איך הגיעו לכאן כל הדברים האלו?

אבל דבר אחד לא היה לי... נחשו מה? ספה!!! בראשית אותה השנה, סבי שיחי' נפל למשכב, ולא היה לו זמן ולא יכולת להחליף את הספה, ואני ידעתי את האמת - הרי אני לא התפללתי על ספה, אז לא קיבלתי...

יהי רצון שנזכה לשנה טובה ומתוקה, שנה של בריאות ללא מסיכות וללא מגיפות, שנה של שפע וברכה. שנזכה להעניק 'כתר מלוכה' למלך מלכי המלכים אבא'לה שבשמים שאוהב אותנו וחפץ לזכות אותנו בדין.

שנה טובה ומבורכת!

אין ספק, מנהג טוב הוא ומקורו קדוש, אבל רבותי, אנא מכם אל תשכחו שמדובר רק ב'סימנים'. התפוח בדבש לא יביא לכם שנה מתוקה. ואכילת הרימון אין בכוחה להגדיל את כמות המצוות שלנו. לא הם עיקר הדבר, ואין בכוחם להביא ישועה...

רק כאשר מסתתרת מאחוריהם כוונה אמיתית של תפילה ובקשה, של תשובה ורצון טוב להתקרב לאבינו שבשמים, רק אז יש להם משמעות. אבל התפוח המתוק כשלעצמו אין בו שום כוח, גם לא עם הדבש... **מתוק מדבש!**

רציון וסיפור – תמליך ותזכר...

ותתן לנו באהבה את יום הזיכרון הזה... (קידוש ליל החג)

מדוע ראש השנה נקרא בשם 'יום הזיכרון'? ועוד שאלה: ראש השנה הוא היום שבו אנו ממליכים את הקב"ה כמו שנאמר בפיט 'ונתנה תוקף קדושת היום כי הוא נורא ואיום ובו תינשא מלכותך'... וכמו כן נאמר 'אמרו לפני מלכויות כדי שתמליכוני עליכם' ויש לשאול: וכי הקב"ה צריך שאני הקטן אמליך אותו? והרי נאמר 'אדון עולם אשר מלך בטרם כל יציר נברא'?

להפנת התשובה נקדים סיפור בגדיחותא:

בצפון תל אביב התקיים שיצור תורה בביתו של בצל תשובה, בשיצור השתתפו אלפי חבריו, אנשי צסקיט מכובדים עצויין אינטל ארטיס את כל המצוות. במהלך השיצור הניס האמארו למשתתפים אבטיח קר, ואז התפתח במקום דיון סוצר בשאלה 'מה אמרתי על אבטיח?' אחד אמר 'אורא פרי הצ'ל, השני אמר 'אורא פרי האדמה' והשלישי טען 'שהכל נהיה בגדרו' לבסוף הכריע האמארו: על אבטיח אמרתי – אורא פרי האדמה היות והוא גדל באדמה ולא על הצ'ל. השלש זה, קט השלישי ואמר למארו באופן נחרץ: 'סליחה, על אבטיח אמרתי שהכל נהיה בגדרו!' ואז הוא החל לספר את סיפורו האישי:

במלחמת יום הכיפורים הייתי שריון בסניף. הטנקים של הפלוגה נכנסו למארה מצרי, והחלו קרבות שפ"ע (שריון בסריון) ראינו את האות הציוני. השלש זה, המפקד צעק בקשר 'מי יודע, איך הדתיים מתפללים?' היה שקט – למארה הבושה, לא ידענו להתפלל... ואז נזכרתי שסבא שלי, בכל פעם שהייתי בא לבקר, היה נותן לי כוס מיץ תפוזים, ואמר לי לבקר – 'שהכל נהיה בגדרו'. לקחתי את הקשר, ואמרתי למפקד – התפללה של הדתיים היא 'שהכל נהיה בגדרו' המפקד, נתן פקודה לטעון פלג – ברכנו צליו ככוונה "שהכל נהיה בגדרו" – והפלג של... הפלג הוא, שבפעם הראשונה הצלחנו לפוצע בטנק מצרי! ואז כל פלג שברכנו צליו "שהכל" – פלג פליצה יסירה בטנקים המצריים. עט צלזות השחר, הבסנו אותם. ולכן – אמר 'שהכל נהיה בגדרו' צובד על טנק מצרי אז זה לא יצבד עט על אבטיח?'

אחים יקרים! החיים שלנו גורמים לנו טרדות ועיסוקים רבים שמשייכים מאתנו את ההכרה במלכות ה' ובתלות

לעילוי נשמת: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל / מיימון ספירו בן מוזל טוב ז"ל רחל (רשל) בת נעימה ז"ל – יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להעלאת כל התורמים לעלון: דקל מלכה – להעלחה כללית / אורי ישראל – רפ"ש סוין בת ימנה – רפ"ש / אהרון בן מסעודה – רפ"ש / דוריאן הודיה בת נעמי – לרפואה שלימה